

stand, at den skal anvendes paa andre end Straffanger, er der Grund til ved Ordningen at tage Hensyn til den almindelige Opfattelse af Revselsesmidlet. Hvad „Kat“ betyder, er sikkert ikke saa klart for den almindelige Opfattelse som Tamp og Rotting (Spanskrør). At en Trusel om Kat skulde virke mere afskrækkende paa Forbryderne end Trusel om Tamp eller Rotting, er der ingen Grund til at antage.

Næst disse af hele Udvalget foreslaaede Ændringer har et Flertal under Nr. 8, Litr. a., foreslaaet at forhøje det Alderstrin, under hvilket Legemsstraf i Medfør af denne Paragraf ikke kan finde Sted, fra 15 til 18 Aar. Hermed staar da det samme Flertals Forslag under Nr. 8, Litr. d., i Forbindelse. Naar henses til, at Paragraffen som almindelig Betingelse for sin Anvendelse kræver gentagen Forbrydelse, vil almindelig borgerlig Straffelovs § 61, der udelukker fra Gentagelsesvirkning Domme over Personer under 18 Aar, medføre, at denne Betingelse ikke kan komme til at foreligge for unge Mandspersoner mellem 15 og 18 Aar, medmindre der udtrykkelig gøres Undtagelse fra Anvendelsen af denne Regel i Straffelovens § 61 paa Lovforslagets § 5. Dette er maaske ogsaa tilsigtet ved det Forbehold, der tages i Lovforslagets § 9, 1ste Stykke. Men der er Grund til at betvivle, at Forbeholdet er tilstrækkelig tydeligt til at hjemle denne Undtagelse. Udvalgets Flertal finder, at der heller ikke er naturlig Grund for ved en saadan Undtagelse at aabne Adgang til at ramme unge Mennesker under 18 Aar med den i § 5 hjemlede Legemsstraf. Det bestrides ikke, at der kan være god Føje til at anvende legemlig Revselse i visse Tilfælde paa saadanne, endnu ikke fuldt modne Individuer, der vise sig at trænge til skrappe Opdragelsesmidler. Dette, som har udstrakt Hjemmel i den gældende Ret, foreslaar Udvalget bevaret, naar disse unge Mennesker gøre sig skyldige i Vold, se Ændringsforslag Nr. 19 a. Men denne Anvendelse af legemlig Revselse, som

netop er begrundet i, at Personen ikke er voksen, og kun medfører Adgang til den særlig paa ikke-voksne beregnede Revselse ifølge Straffelovens § 21, er i Princip og Følger meget forskellig fra den Ligestilling med voksne under den paa disse beregnede Legemsstraf, som Anvendelsen paa ikke-voksne af § 5 vil medføre. Dette er principielt urigtigt, og dertil kan der ikke være Trang, naar Udvalgets Ændring under Nr. 19 a. vedtages.

De to næste Paragraffer i Lovforslaget, §§ 6 og 7, have til Formaal med Straffen for visse Volds- og Sædelighedsforbrydelser at forbinde visse forebyggende Forholdsregler.

§ 6 har det Tilfælde for Øje, at saadanne Forbrydelser begaas under Paa-virkning af spirituøse Drikke, og gaar ud paa, at der da under nærmere bestemte Betingelser kan gives den paagældende Paalæg om „ikke at vise sig i beskænket Tilstand paa offentligt Sted“. Da Spørgsmaalet om Lovforanstaltninger til at hemme Misbrug af spirituøse Drikke er under Overvejelse i en særlig Kommission, har det i Udvalget været overvejet, om det ikke vilde være rigtigt at afvente denne Kommissions Forslag, førend der skredes til at foregribe disse paa et enkelt Punkt. Men da det maatte erkendes, at den Foranstaltning, hvorom der i denne Paragraf er Tale, er knyttet til Betingelser, der sætte den i nøje Forbindelse med de skærpede Straffe- og Paataleregler, som de foregaaende Paragraffer indeholde, fandt man dog ikke i den nævnte Omstændighed tilstrækkelig Grund til at udskyde Paragraffen. Man fandt imidlertid, at det Paalæg, der efter den skal kunne gives den drikkædige Voldsmand eller Sædelighedsforbryder, ikke fyldestgør det tilstræbte Øjemed. Det Paalæg, som det ligger nærmest at kunne give, og som svarer til det Paalæg, der efter Paragraffen skal kunne gives en næringsdrivende, maa gaa ud paa, at vedkommende ikke i nogen næringsdrivendes Lokale maa nyde spirituøse Drikke. Mindre Betydning har det Paalæg, som Paragraffen alene omtaler, især